Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26218
Copyright: Admont, Benediktinerstift

lendo se de suis meritis. unde in uma uteri corruit. un
de se glosu ee iudicauit. Qui descendens cu uncircucisis
dormit. qa in eina morte cu ceris peccatorib deficit.
Q uia q homo iste humilit corruptioni se ppinquu ee
cognouit. bene de eo dr. libera eu ut n descendat in cor
ruptione. ut eo magis euadat pena q oculos suos auer
tit a culpa. Quia v null erat cui meritis nob dnis ppi
ciari debuisset. unigenit patris forma infirmitatis
nre suscipiens. sol iust apparuit. p peccatorib intce
dens. Et bene predepto homine iste loquens angls. duc.
nueni unq ei ppiciet. Ac si apte mediator di atq; homi
nu dicat. Quia null hominu fuit q cora do intcessor
iust p hominib apparet. memet ipsu ad ppiciandu
hominib homine feci. 7 du me homine exhibui unq
iusto homine hominib ppiciarer inueni. Et qa infir
mitate mea suscipiens dnis du pena nram moriendo
toleraut. corruptione nram resurgendo mutauit.
bene iste angls mortalitatis nre flagella sub iun
git. eq; miseret dics. Consupta e caro ei a sup
plicis. reuertat ad dies adolescentie sue. In illo
qppe pmo homine ad no recedente. repulsi a paradi
si gaudis in hanc mortalis uite erunam cecidim. e
qua graue culpa serpentis suasione comisim. pena
nre ultione sentim. Huc enu lapsi. nichil extra dm
n q affugerem inuenim. Et qa poculoe uisu carne
secuti sum. de ipsa carne qua pceptis di p posuim
flagellam. In ipsa qppe cotidie gemitu. in ipsa
cruciatu. in ipsa interitu patim. ut hoc nob mira
dispensatione dnis in pena uerteret. pqd fecimus
culpa. nec aliunde eet in nu censura supplicii.

nram

ho